

Osečany

Kraj: Středočeský

Správní obvod: Sedlčany

Nadmořská výška: 361 m n. m.

Počet obyvatel: 265

Adresa URL: www.osecany.cz

Okres: Příbram

GPS souřadnice: 49.697725N, 14.437629E

První pís. zmínka: 1352 (672 let)

PSČ: 264 01

Historie obce Osečany

První doložená písemná zpráva o Osečanech, ve které se jako majitel vsi uvádí Jan z Osečan, erbovního znamení tří pruhů, je z roku 1352. Své jméno však dostaly Osečany (do roku 1896 Vosečany) mnohem dříve od lidí, kteří někdy v 11. nebo 12. století chránili své sídlo opevněním z osekaných stromů, tzv. oseče.

Z doby Jana z Osečan, který byl kolem roku 1352 ve službách pánů z Rožmberka, pochází zřejmě i původní tvrz, která stávala východně od zámku. Stopy po prvních majitelích Osečan mizí z dochovaných pramenů kolem roku 1406. Od poloviny 15. století byli majiteli rytíři Osečanští z Osečan, ovšem zřejmě jiného rodu, neboť se od prvotních majitelů odlišovali znakem. Tito Osečanští měli ve svém erbu černého poutníka v dlouhém plášti a s poutnickou holí v pravici, to celé ve zlatém štítě.

V následujících staletích osečanské panství mnohokrát změnilo své majitele. Někteří z nich se zasloužili o jeho rozkvět, jiní o hluboký úpadek. Příliš časté střídání majitelů k prospěchu panství rozhodně nebylo. Za vlády rodu rytířů Vojkovských z Milhostic byla pravděpodobně původní tvrz renesančně upravena. Od roku 1611 byl majitelem Vilém Lev z Říčan. Od roku 1615 Adam Řepický ze Sudoměře, který se zúčastnil vzpoury českých stavů proti Habsburkům. Přesto, že zemřel roku 1619, byl mu dodatečně v roce 1622 zabaven veškerý majetek. Ten výhodně koupil v roce 1622 Albrecht z Valdštejna, ale ponechal si ho jen krátce. V roce 1623 ho prodal Pavlu Michnovi z Vacínova.

Více než čtyřicetiletá vláda Michnů patřila k nejsmutnějším dějinám vsi. Michnové přivedli statek do takových dluhů, že na panství byla uvalena nucená správa. Velkým štěstím bylo, že dalším majitelem se stal Wolfgang Henegk, který se ze všech sil pokoušel statek zvelebit. Než se mu to podařilo, vymřel rod roku 1702 bez dědiců. Zřejmě v tomto období byla renesanční tvrz rozšířena na trojkřídlý zámek.

Celek však pravděpodobně vznikal pomalu a postupně.

Dalším majitelem v letech 1720 - 1725 byl Jan Bechyně z Lažan. Od roku 1725 hrabata z Bubna do roku 1761. Za hraběte Bubny z Litic kolem roku 1733 byla v jižním křídle zřízena zámecká kaple, a tím byla pravděpodobně výstavba zámku dokončena.

Významnou měrou se do historie zámku i vsi zapsali hrabata Laniusové z Wellenburgu, kteří vlastnili Osečany od roku 1761. Vedli zde svůj malý „dvůr“ s patřičným služebnictvem. Rodina změnila výrazně okolí zámku na veliký park. Park měl rozlohu pěti hektarů a systém cest ukazuje, že zde byl realizován kvalitní architektonický projekt. Rozhodující úlohu při budování parku měl zřejmě panský zahradník Václav Rissl. Hrabě Lanius přivážel ze svých četných cest po cizině cenné dřeviny, které Rissl citlivě umisťoval. Risslovo zahradnické umění bylo na vysoké úrovni. Západně od zámku je souvislý les a rybníček, který je rovněž součástí parku.

V roce 1795 opět mění panství majitele a do jeho držení se dostává Gabriela z Mayerbachu, po ní Pulpán z Felsteinu a od roku 1840 jeho dcera Anna, provdaná Tieglová z Lindekronu. V té době (1850 - 1860) byl přestavěn celý zámek novogoticky. Přesto si uchoval svou základní vnější podobu z druhé poloviny 17. století. Roku 1862 byla ve vsi postavena nová škola, která mívala zvláštnost, jinde nevídanou. Ve zvýšeném průčelí visíval zvonek „klekáníček“. Ke kantorovým povinnostem patřilo zvonit na něj každý den klekání. V srpnu roku 1866 bylo v Osečanech ubytováno pruské vojsko. Po jeho odchodu v osadě vypukla cholera. Nemoc se rychle rozšířila a ve třech týdnech zemřelo na šedesát osob. Poslední soukromou majitelkou Osečan byla baronka Anna Voithová, která však majetek neudržela a roku 1928 byla nucena zámek s veškerým příslušenstvím prodat. Velice pohnutou a tragickou kapitolou v historii Osečan bylo období 2. světové války. Život v té době vzkvétající vsi byl násilně přerušen roku 1943 vystěhováním, které postihlo i široké okolí. Ve vysídleném prostoru bylo zřízeno cvičiště zbraní SS a samotné Osečany se ocitly v cílovém pásmu ostré střelby dělostřelectva.

